

[Jens Jørgensen]

empel på et meget bevidst miljøpolitisk arbejde, som blev indledt af den tidligere miljøminister og, vil jeg gerne sige, loyalt ført videre af den nuværende.

Jeg har under udvalgsarbejdet stillet en række spørgsmål, vi har lyttet til ministre, vi har fået grundige, omfattende svar, der er indarbejdet i betænkningens bidrag, og da alt dette er på plads, skal vi ikke bruge mere tid på det, men jeg vil gerne spørge miljøministeren om en enkelt detalje, der først er dukket op under læsning af EF-stof i de sidste dage, men måske alligevel ikke er helt uvæsentlig.

Det, jeg relaterer mit spørgsmål til, er ændringsforslag nr. 4 af miljøministeren, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke længere kan, men skal fritage en virksomhed for pligten til at benytte en kommunal indsamlingsordning. Det synes jeg er værdifuldt og rigtigt, men mit spørgsmål går mere på, om vi under henvisning til EF-stof skal have indført en tidsbegrænsning af kommunernes rettigheder på dette område. Jeg vil gerne henvise til præcise artikler, nemlig art. 90, stk. 1, jf. art. 86, jf. art. 3 f, og til sidst art. 59-60 specielt om fri bevægelighed af tjenesteydelser og kapital, og mit spørgsmål er altså, om vi ikke ved at lave en meget stram kommunal struktur på dette område kommer i konflikt med EF's regelsæt om fri bevægelighed. Jeg vil meget gerne have miljøministerens garanti derfor; det behøver ikke være i et nyt udvalgsmøde, hvis det kan ske her, er jeg tilfreds, men det er meget vigtigt for mig og Det Konservative Folkeparti at vide det, inden vi stemmer ja til forslaget, så vi ikke bagefter sidder i suppedasen og risikerer at have overtrådt eller være på kanten af en EF-bestemmelse, især art. 59-60 om fri bevægelighed.

Peter Hansen-Nord (V):

Venstre har sammen med Fremskridtspartiet og De Konservative på en række områder stillet ændringsforslag, som jeg synes man skulle gøre lidt mere for at få igennem; vi håber da, at der er flere muligheder for det.

Venstre har de samme problemer med ændringsforslag nr. 4, så dér har Venstre taget et forbehold. Vi føler stadig væk, at der er nogle uafklarede spørgsmål, og jeg kan kun gentage, hvad ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Jens Jørgensen, lige har sagt, nemlig

at vi gerne vil have en EF-garanti på dette område.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at Fremskridtspartiet bliver bekymret, hvis dette lovforslag går igennem i uændret form, og vi er selvfølgelig skuffet over, at partier som CD, Kristeligt Folkeparti og De Radikale kan støtte lovforslaget, som det foreligger.

Det er et lovforslag med pligt til at genbruge masser af produkter, og det har tilbagevirkende kraft. Fremskridtspartiet mener egentlig, at erhvervslivet her i Danmark i mange år har gjort alt for at genbruge materialer; vi ved, at inden for jern og metal bliver 98 pct. af alt genbrugt, og af bildele og flasker er det også en meget stor procentdel.

Der er blevet stillet mange spørgsmål til miljøministeren, og jeg skal nok lade være med at læse dem alle sammen op, men der er lige to, jeg synes at Tingets medlemmer skal kende, for det er på baggrund af svarene på dem, at vi sammen med Venstre har stillet ændringsforslag.

I spørgsmål nr. 10 peger Handelskammeret på, at tilbagetagningspligten med tilbagevirkende kraft vil blive en betydelig økonomisk belastning. Man har så spurgt regeringen, hvad den mener, der vil ske. Til besvarelse heraf skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslagets § 1, hvoraf det afsluttende fremgår, at forslagets konsekvenser for erhvervslivet først vil kunne opgøres i forbindelse med udmøntningen af bestemmelsen. Det vil altså sige, at man vedtager et lovforslag, selv om man overhovedet ikke kan sætte tal på, hvad det vil koste erhvervslivet. Vi mener, at det nok strider mod grundloven, og at det også vil stride mod EF-retten.

Spørgsmål 12 er om forudsætningen for frivillig tilbagebetaling for brancherne, og dér er svaret: »Som det fremgår af bemærkningerne, er det udgangspunktet, at producentansvaret og tilbagetagningsordningen skal søges etableret på grundlag af frivillige aftaler.« Man siger altså bare, at det er udgangspunktet, og at man vil søge det etableret. Fremskridtspartiet mener, at det var bedre, hvis man, inden man fremsatte lovforslaget, vidste, om man kunne lave frivillige aftaler med erhvervslivet.